

[Fiskeriministeren.]

derefter skal ske omplantning, må overlades til private. Staten foretager forsøg, men jeg mener ikke, staten skal påtage sig den opgave at fange fisken og sætte den hen foran den fisker, der skal fange den. Det må være fiskerne, der skal hente fisken, anderledes kan det ikke være, ellers ville det være helt abnormt. Jeg er godhjertet som så mange andre og har også tumlet med denne tanke, men konsekvensen var, at arbejdet blev helt uoverkommeligt for mig; jeg var helt sikker på, det ville være en elendig ordning, som kun ville gøre folketinget og regeringen til stikirendreng for alle de krav, man kunne rejse udefra.

Man siger også til mig: du må da indrømme, at selv om staten ofrer 200 000 kr. og vi kun fanger for 80 000 kr., er det dog penge, fiskerne får. Ja, det er det selvfølgelig, men man kan da ikke forlange, at jeg som minister skulle gå ind for en sådan ordning; så ville folketinget selvfølgelig stemme mig ned, så ville man slå mig ihjel. Ganske vist ser det nu næsten ud til, at i hvert fald nogle af folketingets medlemmer har den modsatte indstilling, men den går jeg ud fra ikke holder stik.

I Limfjorden er fangsten på 5½ mill. kr., hvoraf 10 pct. er rødspætter; 90 pct. af fangsten i Limfjorden er altså ikke rødspætter. For de 10 pct.s vedkommende består der et problem, som jeg tror kan løses ad privat vej, idet jeg tror, at private kan gøre det meget, meget billigere. Det har kostet alt for meget for staten. Jeg har sagt, at jeg er klar til at tage den sag op. Det ærede medlem hr. Baagø sagde, at jeg ikke havde været velvillig over for fiskerne. Jo, jeg gav dem det tilsagn, at jeg var rede til at drøfte sagen med dem, men når de ikke kom og i stedet begynder at skyde med skarpt på mig, har vi ikke kunnet forhandle om tingene. De kan bare komme, de kan komme endnu, jeg er rede til at tage en drøftelse med hvem som helst, som vil tale med mig om et problem vedrørende fiskeriet. Jeg vil imidlertid principielt hævde, at fiskerne ikke kan forlange, at staten skal levere fisk de steder, hvor fiskerne bosætter sig. Det princip holder ikke.

Derimod mener jeg, at forsøg er en

statsopgave, og derfor har jeg foreslået, at man udplanter ørreder, og det var tanken, at dette skulle ske forskellige steder, bl. a. i Limfjorden og i bæltthavet, altså netop de steder, vi her taler om. Det er i hvert fald mit håb, at hvis man, som jeg har foreslået, opretholder den lille rest af bevillingen, vil det give til resultat, at man opnår en større fangst, end man ville have opnået ved at fortsætte med de rødspættforsøg, som er afsluttet. Jeg mener, det er ganske urimeligt, hvis man tog dem op igen. Fordi vi har hatt sådanne forsøg i 50 år, kan man ikke forlange, at de skal fortsætte altid.

Den 5-årige periode med forsøg er afsluttet, og jeg har bedt om, at resultaterne hurtigst muligt måtte blive publiceret, så vi kan se det hele i den rette belysning, og både folketinget og den danske befolkning, navnlig fiskerne, kan se, hvordan det ligger med forsøgsresultatet. Når dette forsøgsresultat så foreligger, kan vi tage problemerne op til drøftelse igen; det er jeg klar til.

Arbejds- og boligministeren (Bundvad): Det ærede medlem hr. Jensen-Brobjerg omtalte ændringsforslag nr. 204, bilag 86, om udbyttedelingsnævnet. Det ligger sådan, at folketinget vedtog lovforslaget om udbyttedeling og sociale fonds for et år siden, og det er nu opgaven at få etableret arbejdet, så vi kan komme i forbindelse med erhvervslivet om disse dele. Det er klart, at det kan diskuteres, hvor stort et apparat vi skal bruge for at løse denne opgave. Vi havde samråd om det i finansudvalget i går, og dér var der enighed om, at den bevillingsansøgning, som jeg havde fremsendt, skulle tiltrædes, men under den forudsætning, at jeg havde som opgave at holde udgifterne nede på det mindst mulige til opgavens løsning.

Jeg har gerne over for finansudvalgets ærede formand villet bekræfte dette ønske fra udvalgets side.

(Kort bemærkning.)

Ole Bjørn Kraft: Jeg ønsker blot at gøre den bemærkning, at jeg finder fiskeriministerens omtale af en af hans embedsmænd i høj grad upassende.